

SONUS FABER PÅ BUDSJETT

Den nye Lumina-serien er laget i Italia, og det kan du både se og kjenne med en gang du får høyttalerne ut av esken. Det er noen med finishen og møbelkvaliteten til italienerne som oser av håndverkstradisjoner og temperament.

Tekst: [Håvard Holmedal](#)

Pincipia og Venere er høyttalere hvor store deler av det ferdige produktet ble laget i Kina. Det har fungert bra, og det har absolutt ikke skortet på lydqualität for pengene. Både Principia og Venere har spilt veldig solid og bra hjemme i stua hos meg. Likevel virker det som om Sonus faber ikke helt har hatt hjertet sitt i disse produktene. Nå er det endelig klart for Lumina som altså både ser og kjennes ut som om de kommer fra vakre Vicenza litt vest for Venezia i Italia.

Lumina 3

Lumina 3 (LU for luksus, MI for minimal, NA for naturlig) er en litt mer firkantet og stram versjon av den utmerkede høyttaleren Sonetto III. De har omtrent samme høyde, og ved første øyekast også de samme elementene, mens det er store forskjeller i utførelsen av kabinettene. Lumina ser avgjort mer standard ut.

Likevel er det litt luksusfølelse med fronter i ekte trefinish i enten valnøtt, wenge eller sort lakk, og med kabinetter kledd i skinn. De ser faktisk ganske flotte ut til prisen. Vårt eksemplar var i Wenge, og det kler høyttaleren veldig godt.

Som Sonetto III er disse modellene laget som en ren treveis-høyttalere. Det vi si at de har et eget mellomtone-element. Det er faktisk hentet direkte fra Sonetto, Mellomtone-elementet stod for mye den høyttalerens karakter, og når vi også vet at konstruktøren også har benyttet den samme diskanten, kjenner jeg det skaper litt forventninger. Bassene har en diameter på 15cm. De er som mellomtone-elementet utstyrt med membraner av papp/papir-fibre, og bygget spesielt for Lumina-serien.

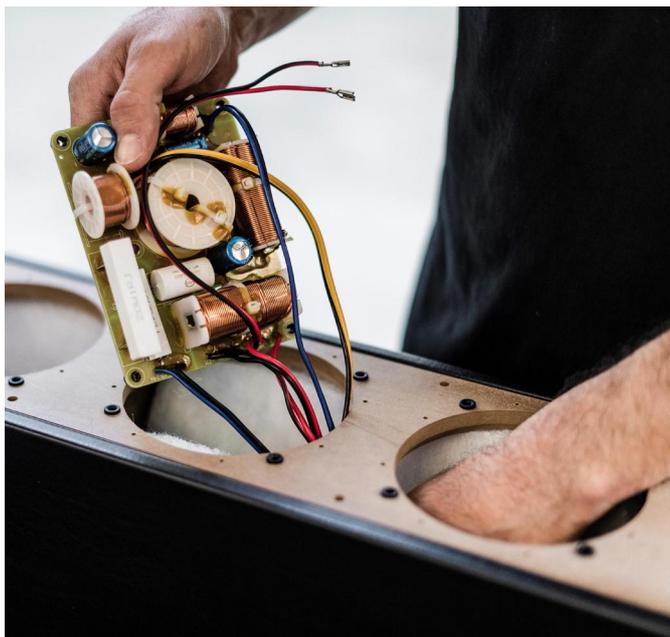
I og med at bassene er laget spesielt for Lumina, behøver man ikke være rakettforsker for å forstå at bassene i Sonetto hadde blitt litt for dyre å montere inn i Lumina. Et litt annet oppsett av elementer gjør også at delefilteret er nytt, og at det

også er både litt enklere og med noe rimeligere komponenter enn Sonetto III. Selv om det er dyrt å lage kabinetter er det utenkelig at det kun er her besparelsen ligger gjemt. De to bassene gir brukbar respons ned til rundt 40Hz, og skal du dypere med mer volum i bassen, er den eneste foreløpige veien i denne serien en subwoofer eller to. Mer bass får du med Sonus faber Gravis I og mye mer bass med Gravis II, og de kan skaffes i samme finish som Lumina III.

Grei å drive, enkel å plassere

Når høyttalerne beveger seg ned i denne prisklassen bør de være forholdsvis enkle å drive for forsterkeren. Det er jo temmelig sannsynlig at de ikke kommer til å bli koblet til høyttalere i

highend-klassen. Lumina er oppgitt til 4ohm, men er likevel en forholdsvis snill last. Likevel kan det kanskje være smart å holde høyttalerne unna de aller rimeligste forsterkerne. Kanskje er det smart å se etter forsterkere i området fra 10-12 tusen og oppover. Jeg har en Hegel H95 hjemme, og den får høyttalerne til å spille både stort og kraftfull, og jeg fortsetter testen med denne, men det finnes jo en del respektable alternativer fra både Rotel, Marantz, Denon, NAD og Electrocompaniet som vil spille flott med Hegel i den spreke enden og Marantz i den mykeste og varmeste. Det ryktes også at den lille forsterkeren Rega Brio spiller som ei kule på disse høyttalerne, men det gjenstår å høre med egne ører.

Bassporten i Lumina 3 munner ut i bunnen av høyttaleren. Det gjør ikke den store forskjellen, men gjør likevel at høyttaleren kan plasseres forholdsvis nær veggen uten at det blir boomy eller for tregt og tungt. I stua hos meg havner de likevel på den vante plassen for størrelsen. Med bakplaten på høyttaleren omtrent 70cm fra veggen. Omtrent der hvor den nesten like store, men langt rimeligere høyttaleren Monitor Audio Bronze 200 fant plassen sin. Enkelt og greit, og uten å måtte bruke masse tid på å lirke høyttalerne på plass i riktig posisjon. Nær veggen får du mer bass, og litt mer ull i mellombassen, men balansen var fortsatt ikke så aller verst.

Høyttaleren står på en sokkel med spikes på undersiden, og med bassport på undersiden må

de ha litt avstand til underlaget. Jeg fjerner spikesene og får på et par Iso Acoustics dempeføtter. Det fungerer som vanlig best på mitt parkettgulv.

Deilig musikalsk

Lumina III viser seg med en gang å være et par musikalske og flott balanserte høyttalere som passer til alle mulige musikksjangre. De er litt sprekere balansert enn det man kanskje forventer, men det kler høyttaleren veldig godt.

Forholdsvis små basser skaper alltid en viss skepsis, men ser man på både størrelse og pris, er bassen overraskende villig, og den er også ganske stram og veloppdragen. Nå er det en god stund siden jeg hadde Sonetto i stua, men har Sonus faber fikset enda litt mer trykk og moro i også bassen? Det skorter i hvert fall ikke på informasjon og pondus ned til rundt 50Hz. Under det er det fortsatt brukbar respons, men bassen blir litt senere når den får mye å jobbe med ned mot 40Hz. Kanskje er et akkurat her den skiller seg fra Sonetto III som hadde en særdeles stram og velopplagt bass, og som tålte å spille både høyere og dypere enn størrelsen skulle tilsi.

Mellomtone og diskant er nydelig balansert slik den er på Sonetto III, men kanskje er ikke instrumenter og stemmer like rike på informasjon og detaljer, og totalen oppleves som litt mindre avslappende og rolig. Sonetto er ekstremt bra på akkurat det området, og vanskelig å utfordre selv

for andre merker høyttalere. Konstruktøren står rett og slett for en umulig oppgave selv om Lumina III kan skilte med et imponerende flott perspektiv og fremragende fokus. Det er rett og slett en veldig bra og svært fleksibel høyttaler.

De to bassene jobber på, og lager et skikkelig fundament under resten av lydbildet. Det er gledelig lenge siden jeg har hatt en høyttaler inne til test som har vært tynn og skranten i bassen, men her er det mer bassressurser og et tyngre og skikkeligere fundament enn jeg hadde forventet.

Tempoet og rytmikken er veldig flott, og det er kun når du drar på betydelig at de forholdsvis små bassene melder om litt for mange arbeidsoppgaver på en gang.

Jeg begynner litt pent og forsiktig med Train Song av og med Holly Cole. Med litt småperkusjon, kontrabass og stemme er låta som skreddersydd for å få frem kvalitetene til Lumina III. Stemmen er nydelig balansert og den sitter fjellstøtt plassert midt i lydbildet. Bassen er mer enn solid nok til å få plassert kontrabassen i stua, og det er ikke noe i oppførselen som avslører at det er en kompakt gulvmodell vi har med å gjøre.

Med musikk fra Trentemøller og hans Moan vises det frem et kjempestort og imponerende rom som er stort, bredt og voldsomt dypt. Dybden i lydbildet er avhengig av at høyttaleren er plassert et sted med litt luft rundt seg. Det blir bra nok nesten uansett, men med høyttalerne spisset litt inn mot lytteposisjon, og plassert et stykke ut fra veggen, får du ut hele potensialet. Dette sporet avslører også at høyttaleren både er transientvillig, sprek og forholdsvis

VI LIKER:

- Ser veldig bra ut
- Nydelig balansert og åpen lyd
- Mer bass enn du tror
- Spiller stort og flott

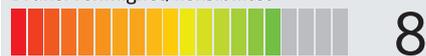
VI LIKER IKKE:

- Sonetto III er enda litt bedre
- Ikke noe for kraftløse forsterkere

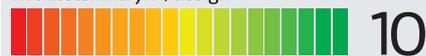
STEREO+ MENER: Det er ingen andre Sonus faber-høyttalere som leverer like flott lyd for pengene som Lumina III.

KARAKTERER

Brukervennlighet/fleksibilitet

Kvalitetsinntrykk/design

Lydkvalitet/pris

dynamisk. Og at den har mer pondus, trykk og kontroll i bassområdet enn alt Sonus Faber tidligere har laget i prisklassen.

Manu Katche og låta Rose, er behagelig, avslappende og nesten sjokkerende detaljert til å komme fra en høyttaler i denne prisklassen. Cymbalene er rett og slett nydelige og Garbareks saksofon låter utrolig flott, naturlig og troverdig. Jan Erik Kongshaug (RIP) viser som vanlig verdensklasse, og høyttalerne synes åpenbart at denne innspillingen fortjener all mulig respekt. Dette er mesterlig gjengitt, og den argumenterer sterkt mot enhver påstand om at Sonus faber fungerer best til klassiske ensembler og piano.

Konklusjon

Det virker som om du for tiden kan stole hundre prosent på at Sonus faber leverer høyttalere som du uten problemer kan høre kommer fra den samme kilden. Den lydmesseige røde tråden er overtydelig, og selv om det blir mer og mer presisjon, detaljer og informasjon etter hvert som du beveger deg oppover i pris, viser allerede Lumina III et kvalitets-nivå det må være lov å glede seg stort over.

Til prisen leverer den en pakke med veldig godt balanserte egenskaper, selv om mellomtonen nok er der den imponerer aller mest. Med elektronika, rap og røff metall henger den meget godt med, men det er med mindre ensembler og musikk i Bremnes-land at Lumina III virkelig får vist seg frem fra sin aller beste side. Da er den til gjengjeld fantastisk til prisen.

Sonus faber Lumina 3	
PRIS:	Kr. 23 990.-
IMPORTØR:	Mono AS
LINK:	www.mono.no

forbrukertesterne.no

NORGES NYE NETTSTED FOR FORBRUKERELEKTRONIKK

Kjøpe eller ikke kjøpe?

Vi tester for deg og gir i samarbeid med Prisjakt informasjon om hvor produktet selges rimligst!